

Kárpát-medencei magyar erdészdíák találkozó

2003. április 6. és 13. között a Szombathelyi Erdőgazdasági Rt., valamint a Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. területén rendezték meg a 10. Kárpát-medencei Magyar Erdészdíák Találkozót. Az idei program szervezője Dénes Margit, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara, Hallgatói Önkormányzatának általános alnöke:

– 1998-ban a brasói magyar erdőmérnök-hallgatók keresték meg az akkori Soproni Egyetem Hallgatói Önkormányzatát egy találkozó ötletével. A Brassó – Sopron Erdészdíák Találkozón eleinte még csak két-három vendégünk volt. A későbbiekben már nyaranta 12-15 erdélyi diák jött hozzánk, majd a következő tavaszokon soproniak mentek Erdélybe. Ebben a rendszerben azóta sikerül évente két alkalommal találkozunk.

Később támadt az az ötlet, hogy bővítsük a résztvevők körét – ekkor kapta a rendezvény a mostani nevét. Zólyomban, Szabadkán, Zentán és Zágrábban található még olyan egyetemek, ahol erdészeti fakultás létezik, és ezeken az egyetemeken kezdtük felkutatni a magyar diákokat. Felvidékről egy fiút ismerünk, aki Zólyomban jár egyetemre, Újvidékről pedig ketten jeleztek vissza. Ők a mostani rendezvényre egyébként időpont

egyeztetési gondok miatt nem tudtak eljönni.

– *Melyek voltak a korábbi magyarországi találkozók helyszínei?*

– Elődeink jártak már a Nyírségben, az Északi-középhegységben, a Pilisben, a Bakonyban, tavalý Zalában és a Balaton-felvidéken vendégeskedtünk. Jó lenne a jövőben Tolnába, Baranyába vagy az Alföldre is eljutni. Ezek a vidékek nekünk is, de főleg az erdélyieknek sok érdekességet tudnának nyújtani.

– *Nem volt szerencsájük idén az időjárással, hiszen április ellenére a hét első felében szinte télies idő volt.*

– Ez igaz, de igyekeztünk túltenni magunkat a nehézségeken. A hivatalos program előtti napon, az erdélyiek fogadásához a Velemi Alkotóházban kaptunk szállást. Érkezésük után még aznap, vasárnap felgyalogoltunk a Szent Vid kápolnához. A boldog áprilisi szél vízszintesen hordta a havat, de azért nagyon jó bemelegítő kaland volt. Az első napokban vendéglátóink a hideg idő miatt alkalmanként a programokat le is rövidítették, de a hét közepétől már nem panaszkodhattunk az időjárásra.

– *Milyen szakmai programokra került sor?*

– Vendéglátóink valamennyi helyszínen, nagyon tartalmas programokat állítottak össze. Igyekeztek a helyi erdőgazdálkodás gyakorlatából minél többet bemutatni. Kőszeg környékén lucos, illetve bükkös természetes felújításokkal ismerkedtünk, a sárvári és a Vasvári Igazgatóság közös programján szintén egy bükkös természetes felújítást, valamint egy szlávön tölgyest néztünk meg. Különleges dolognak számított az Őrségben a kisparaszti szálalóerdőkkel való ismerkedés, a módszer jó és rossz tulajdonságai az erdőgazdálkodó és a természetvédő szemszögéből. Jártunk a Jeli arborétumban is, ahol néhány korai rododendron már kezdett nyílni. Csatapult nagy-

részt másodévesekből áll, akik idén tanultak dendrológiát és itt kipróbálhattuk a frissen tanultakat. Minden elének kerülő hajtást és rügyet nagy szakértelemmel nézegettünk.

Bőséges kiegészítő – kulturális, turisztikai – programokban is részünk volt. Meglátogattuk az Óház kilátót, a Hétforrást, a rótfalvai magyarok emlékeresztjét a határon. Az Őrségben bemutatták az úgynevezett Aradi erdőt is, mely arról nevezetes, hogy az aradi vértanúk emlékére ültetett tizenhárom tölgy makktermését vetették erre az erdőrésztetre. Megnéztük Szalafőn a pityersert, illetve az őriszentpéteri román kori templomot.

A Stájer-házi Erdészeti Múzeum és az erdei iskola az erdélyiek számára bizony eléggé új dolog volt. Erdei iskolából azonban megismerhettünk egy egészen másmilyent is Somogyban. A nagyon szép, hangulatos környezetben levő Sziágyi Erdei Iskolában volt a szállásunk, melynek különlegességét az adja, hogy kilométerekre lakott helyektől, az erdő mélyén közvetlenül a természetben van.

– *Milyen programok várták a csapatot Somogyban?*

– Hasonlóan változatos programokkal fogadtak somogyi vendéglátóink is. Mesztegnyőn, a SEFAG RT. erdei vasútjának végállomásán találkoztunk. A vasút által feltárt területen megnéztünk több erdőrésztetet: a homoki tölgyesek problémáiról, az égeresekről hallottunk. A romantikus kisvasút erdők, halastavak között kanyargó. Az ebédet is egy tóparti hangulatos pavilonban fogyasztottuk el. Délután a mesztegnyői Faluházban egy különleges gyűjteményt láttunk, ahol népművészeti értékek mellett rengeteg egyéb tárgyi emlék is színesíti a látnivalók sorát.

Jártunk a Zselicben is. Meglepő volt, hogy a bükkösök milyen könnyen újul-

nak, és milyen szép állományok vannak belőlük, helyenként az ezüsthárrsal alkotva társulást. Különös élmény volt a tömegesen nyíló májvirág, ami a társaság nagy részének újdonság volt, mivel eddig csak könyvből ismertük. A kiegészítő programok során meglátogattuk a bőszenfai szarvasfarmot, de vendégeskedtünk Horváth Béres János faszobrász műtermében is.

Még az utolsó nap is hozott meglepetést. Sokan úgy tudtuk, hogy a Dráva határfolyó, ezért meglepetésnek számított, mikor a folyó déli partján levő magyar területre hajóztunk. Nagyrészt fiatal telepített erdőket láttunk. Ezekről, az ártéri erdőgazdálkodásról, és a vándorló folyómeder által kialakított talajok változatosságairól hallottunk.

Valamennyiünk nevében mondhatom, rengeteget tanultunk, sok érdekes dolgot hallottunk, tapasztaltunk a hét során, amit biztos, hogy tudunk majd hasznosítani. Nagyon-nagyon szíves és kedves vendéglátásban részesültünk mindenhol. Ez nekünk új volt, hiszen másodévesként eddig még nem vettünk részt hasonló tanulmányutakon. Az erdélyieknek még nagyobb öröm volt tapasztalni a vendégszeretetet, nekik még az utazási problémáikba is besegítettek az erdészetek.

– *Erdélyből idén tizenketten érkeztek, a csoport vezetője Hadnagy Lebel.*

– A Brassói Egyetem Erdőmérnöki Kar másodéves hallgatója vagyok. Engem ért a megráztatás, hogy a Brassói Erdészeti, Vadászati Szakosztály elnökeként az erdélyi csoportot vezethetem.

– *Ez az egyetemen működő szakosztály?*

– Az egyetemen sajnos nekünk, magyaroknak nem biztosítanak olyan helyiséget, ahol össze tudjunk ülni. Szakosztályunk a Brassói Magyar Diákszövetség keretén belül működik. Ennek a szervezetnek van székhelye, ahol be-

tünk, hozunk össze, ahova az erdőmérnök-hallgatók eljárhatnak.

– *Milyen basznuk van ezeknek a találkozóknak?*

– Nálunk nagy probléma, hogy mivel román nyelven folyik a tanítás, a magyar szakkifejezéseket nem ismerjük. Érdekes megfigyelés, ha otthon két magyar anyanyelvű erdőmérnök-hallgató beszélget egymással, csak az összekötőszöveget, a kötőszavakat mondják magyarul. Ezen próbálunk mi változtatni. Úgy érzem, hogy ez megfelelő módja annak, hogy anyanyelven is megismerjük a szakkifejezéseket, a magyar erdészeti kultúrát.

Sok olyan szakmai jellegű probléma van – mint például a környezetvédelem és az erdészet kapcsolata –, amelyek nálunk még nem olyan jelentősek. Azonban mire Románia is arra kezd tendálni – ami a várható EU-csatlakozás miatt mindenképpen bekövetkezik – legalább lesz már rálátásunk, és nem fog bennünket úgy érinteni, mint derült égből a villámcsapás.

Másik pozitívuma ezeknek a találkozóknak, hogy olyan barátságok alakultak ki és –talán ez a legfontosabb – miután elvégezzük az egyetemet, továbbiakban is tartjuk a kapcsolatot. Ha valakinek valami gondja van, megkérdezheti, hogy ez nálatok hogy megy végbe.

– *Hogyan folytatódnak a jövőben a találkozók?*

– Amint innen hazautazunk, elkezdjük szervezni a következőt, amelyet Székelyföldön fogunk megtartani. Továbbra is szeretnénk bevonni más egyetemekről magyar hallgatókat: Kárpátaljáról, Felvidékről, Délvidékről. Sajnos eddigi próbálkozásaink nem sok sikerrel jártak.

Detrich Miklós

